

Việc Làm Ở Đây, Mi Đi Đâu?

Tên: Gi#:7843;: Khôi An

Ch#:250;a Nh#:7853;t, 10 Th#:225;ng 1 N#:259;m 2010 07:22

- Nghĩ gì nữa, kỳ này là hãng mình cũng làm cái chuyên outsourcing jobs tức là chuyên việc ra ngoài rồi.

Đến Hoa Kỳ năm 1984, Khôi An hiện là dân Bắc California. Nghề nghiệp: kỹ sư điện tử tại công ty Intel. Bài của cô kể về công việc hãng xẹp ng vùng Thung Lũng Điện tử khi kinh tế suy thoái.

"Vô lý! Thớt là vô lý!"

Duy vừa bấm nút đóng phẳng cái email của ông John. Anh ngó cau mày suy nghĩ trong giây lát, rồi nhún vai không tin vào điều vừa đọc, Duy bấm chuột ra xem.

Chào mừng ngài,

Hãng chúng ta mới khánh thành một trung tâm nghiên cứu ở thành phố Bangalore, Ấn Độ. Trung tâm này tên là Bangalore Design Center, gọi tắt là BDC.

Một tuần trước tháng 2 năm 2010, công việc quy hoạch mạch điện (circuit layout) của sản phẩm Beta sẽ chuyển sang BDC. Nhóm chúng ta ở San Jose sẽ hoàn tất phần việc đã định cho cuối năm 2009. Sau đó chúng ta sẽ giúp huấn luyện nhân viên mới và chuyển công việc sang BDC. Tôi đang làm việc với ban quản lý cấp cao để sắp xếp công việc khác cho nhóm ở San Jose; chi tiết sẽ được thông báo sau. Trong buổi họp nhóm vào thứ Tư sắp tới, tôi sẽ trình bày thêm về những điều vừa nêu trên và sẽ cố gắng trả lời thắc mắc các thành viên mới ngay.

Tôi tin rằng trung tâm BDC sẽ đóng góp vào sự phát triển của hãng chúng ta. Chúng ta hãy cùng chào đón các đồng nghiệp mới và cùng làm việc với họ để đạt kết quả tốt đẹp.

Đẹp đấy, đẹp lắm, càng đẹp càng thấy nóng ruột, Duy đứng dậy đi tìm người để chia sẻ niềm vui của mình.

Việc Làm Gì, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

Hai tháng lâu trên, ông Thanh cũng vừa đi xong lá thối lần hai. Cha chết, kể này mới rời đây... Hãng ông làm có chi nhánh ở nước ngoài từ lâu, nhưng từ trước đến giờ chỉ là nhà máy hoặc nhà phân xưởng lắp ráp (assembly house). Lần này hãng mở trung tâm nghiên cứu ở Việt Nam, nghĩa là các công việc kỹ thuật phức tạp cũng đang chuyển ra nước ngoài...

Xuất thân từ Đại học Chính Trị Kinh Doanh Đà Lạt, ông Thanh rất thích nghiên cứu và kinh tế, xã hội. Hồi mới sang Mỹ, ông đã mở lớp dạy tiếng và tài chính rồi đi làm trong ngành ngoại thương. Nhưng lúc đó vì phải lo cho vợ con và đi gia đình còn kẹt lại ở Việt Nam, ông đã chuyển hẳn sang ngành quy hoạch mạch điện (circuit layout) chỉ cần có hai năm mà mức lương khá cao. Ngành này có thể so sánh với việc chuyên hình ảnh chụp ảnh mà cần nhà nhiếp ảnh đi đến tận cuối ki-ốt trực tiếp sang thành bản vẽ cho đi xây dựng làm nhà. Chỉ khác là ông chuyên nhiếp ảnh với việc bán công nghệ kỹ thuật của các công ty thành bản vẽ thì hơn cả mà tiền lương phần mềm đi kèm.

Số phần mềm nào cũng phải qua sự kiểm soát quy hoạch của chuyên viên layout; số phần mềm càng phức tạp, càng thu nhập thì vai trò của người làm layout càng quan trọng. Bởi thế mà chuyên viên layout có một thị trường quý như vàng. Vào những năm 80, thời vàng son của ngành điện tử, các công ty viên kỹ thuật đã có bản vẽ kỹ thuật đem vào hãng của họ. Với những số phần mềm đang được mong đợi, mới ngày hôm qua, làm suốt cả tuần, nhưng bù lại lương phải trả (overtime) chốt chốt, gấp hai vào cuối tuần, gấp ba, bản vào ngày mai. Thời đó, một người làm layout kỹ thuật lãnh lương ngang ngửa hay nhiều hơn cả kỹ sư cao cấp là chuyên viên bình thường.

Tuy kỹ thuật không phải là sở thích hàng đầu, nhưng với óc cầu tiến và sự tận tâm, cố gắng, ông Thanh đã trở thành một trong những tay nghề có hạng trong hãng. Thời ra, còn một lý do khác cho sự thành công mà chính mình ông Thanh biết, đó là lòng yêu mến đồng nghiệp và đồng nghiệp Việt Nam. Đợi với ông, khi người ta nhấc tay thành tích tốt đẹp của một người bạn nào trong hãng, nếu họ là người Việt thì tự nhiên ông thấy vui vui. Thời ra, sau hơn ba mươi năm, sự hi vọng của người Việt ở Hoa Kỳ đã không còn là một sự kỳ vọng, và người bạn ít còn nhìn sự thành công hay thất bại của những nhân viên thường nghiệp như ông Thanh là phần thưởng cho công việc của người Việt Nam như trong thập niên 70, 80. Tuy vậy, ông Thanh vẫn nghĩ cách làm việc của ông ít nhiều ảnh hưởng tới cái nhìn của công nhân trên đời với các nhân viên người Việt. Ông tin rằng chỉ một hai thập kỷ tiếp theo thì không ai chú ý, nhưng nếu đa số người Việt đi làm khác thì khi mà nhân viên mới người ta vẫn dành ưu tiên cho các lá thư có tên Việt dù số ưu tiên có thể chỉ trong phạm vi nhỏ. Vì thế, trong bao nhiêu năm qua ông vẫn làm việc hết lòng với niềm tin hào dấn tâm kết...

Cho tới năm 1997, từ trước đến nay đã có một lần cùng với sự thăng tiến của thị trường kinh tế Hoa Kỳ được thúc đẩy bởi sự bùng nổ phát triển của mạng Internet toàn cầu. Rồi nhiều bản học

Việc Làm Gì, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

Chính Trư Kinh Doanh cu ông Thanh đã m văn phòng đ a c, văn phòng tài tr. V i nh ng ki n th c s n có, m t s đ ông đã thành công r c r , nhi u ng ì đã tr thành ch nh n c a nh ng đ ch v có c trăm nhân viên. Liên ti p trong vòng sáu, bảy năm, c đ n cu i năm là v ch ng ông đ c m i đ m t chu i nh ng bu i ti c t t niên c các công ty c a b n bè. Trong nh ng phòng khách ti t sang tr ng, bên c nh r u champagne, đèn màu, ban nh c s ng, quà cáp, và nh ng trang ph c l ng l y, ông Thanh nhi u l n chúc m ng b n bè đã đ n đích trong cu c hành trình tìm gi c m M qu c. Có m t l n, sau khi đ bu i ti c huy hoàng cu m t ng ì b n thân, bà Thanh ch c l i:

- Ph i chi mình cũng m văn phòng bán nhà hay tài tr thì ch c bây gi ki m b n ti n ông nh ?

Ông Thanh c i:

- Bà th t đúng là "đ ng núi này trông núi n"! Gia đình mình hai m i năm qua đi lên t con s không, gi có nhà c a khang trang, xe m i m y cái, con cái h c hành đàng hoàng, đó cũng là nh tôi đi làm s m trong hãng đ n t ch ngành đ c m i bung lên vài năm nay... R i bà coi, ngành này cũng gi ng nh giá nhà, khi lên khi xu ng. Ai vô đúng lúc thì ki m khá, nh ng cũng ph i bi t lo đ dành cho lúc nhà c xu ng thì còn có ti n s ng, ch đâu đ c lãnh l ng đ u đ u nh tôi đi làm.

Tuy nói v y, nh ng ngay t năm 2000, ông Thanh đã nghĩ chuy n đi làm lãnh l ng c a ông s có lúc không còn xu ng nh nh ng năm tr c. T nh ng đ u đ c đ c c kh p n i, ông đã đ ý đ n khuy nh h ng chuy n vi c làm ra n c ngoài t th i đó.

Kho ng năm 1997 m ng Internet tr thành nhanh và r đ đ ph c v t ng t gia h u h t các n c phát tri n. Ngay t i nh ng n c đang m mang nh Vi t Nam, Trung Hoa cũng có ti m Internet, giúp cho m t s l n ng ì trên th gi i g p nhau th ng xuyên trên m ng. Hi n t ng này cùng v i các s n ph m hi n đ i t i m c k di u đã n i li n th gi i. Ông Thanh còn nh th i th p niên 80 gi đ n tho i đ t vô cùng. M t năm ch ông dám gi v Vi t Nam m t l n đ chúc T t m già mà lúc nào cũng ph i h i h vì bà c c s t ru t ti c ti n cho con. Ngay t Đông sang Tây Hoa K ng ì ta cũng ch dám gi khi có vi c c n. Bây gi , qua m ng Internet, t văn phòng M m i ng ì có th bàn th o công vi c v i các đ ng nghi p t Âu sang Á trong cùng m t bu i h p mà không ph i t n kém gì nhi u. M t văn b n gi t b c bán c u sang nam bán c u ch trong ch p m t, làm nh ng ng ì trong ngh nh ông Thanh ph i l c đ u c m ph c vì bi t nh ng k thu t đ ng sau ph i hi n đ i t i ch ng nào m i đ t đ c m c di chuy n nhanh nh v y trên m ng.

Th gi i nh thu nh l i k t khi có Internet, nh ng đ t n c xa xôi háo h c đón các k thu t m i nh ru ng khô g p n c và đã tr thành nh ng th tr ng đ y thu hút. Ngu n nhân l c kh ng l t nh ng n i đó cũng đã n m trong t m v i cu các hãng x ng t i Hoa k . C m t

Việc Làm ở i, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

Trung tâm ở Bangalore (ở Ấn Độ) đã ra đời và hiện có một cửa hàng bán các "đàn anh" kỹ thuật ở Mỹ; nhiều chi nhánh ở Trung Hoa, Mỹ Tây Cửa sổ xây lên, những nhà máy ở Việt Nam cũng đã thành hình...

Tuy nhiên, trong thời kỳ suy thoái của thập niên 90, hầu như công nghệ bán dẫn tâm và công nghệ công việc bị chuyển ra ngoài quốc gia, nhất là ở Thung Lũng Silicon ở Bắc California. Internet giúp những một mỏ vàng mới được khám phá và người ta đổ xô đi tìm vàng. Những công ty kỹ thuật như Cisco, Intel, Dell, Oracle, Microsoft... tha hồ bán sản phẩm cho vô số công nghệ hàng mới mọc lên.

Người không làm trong kỹ thuật thì tham gia cuộc săn vàng bằng cách mua cổ phiếu (stocks) của các hãng mà họ nghĩ là đang đứng đầu trong cuộc đua. Ở Thung Lũng Silicon việc làm giảm sút ra không hết, bà chủ ông Thanh thì khi sang Mỹ chịu lo gia đình, lúc đó cũng nhận được một lá thư mời đi làm. Những cô kỹ sư sinh viên mới ra trường một vài năm, nộp vào trúng một công ty đang được giới thiệu yêu thích, thì nghiêm nhiên trở thành triệu phú sau khi bán xong gia sản cổ phiếu được hãng cho khi mới vào làm. Tiền bạc dồi dào như tiền giấy đã được họ chuyển sang tài khoản tiết kiệm - bắt đầu tăng nhanh như hoa tiền đang lên. Tiền những thành phố thuộc khu vực trung miền Bắc California như Palo Alto, Saratoga, Los Altos Hills... có nhiều căn nhà vừa rao bán đã có người trả hơn giá yêu cầu tới năm, sáu trăm ngàn đô tranh mua. Những người bán ra tiền triệu mua được một căn nhà cũ ở các thành phố sang như Artherton, Woodside... thì mừng như trúng số. Công việc kỹ thuật đã nhiều mà công việc vô định cũng tràn lan như cỏ dại sau cơn mưa lũ. Thời điểm là thời điểm "...Trăm ngàn, vốn mới, đổ vào đâu? Phen này tất họ ăn bốc, Đứng rờn, đứng rờn, lập phôi công" (Tú Xuân ng).

Đầu ai cũng lập mô hình thị trường công nghệ không ai chịu tin đã xảy ra khủng hoảng của năm 2000. Đó là khi thị trường hiện ra rằng tuy Internet là một phát minh làm thay đổi đời sống người người nhưng nó không phải là mỏ vàng không cửa và không đáy. Chuyển mà nhiều người gọi là "bong bóng Internet bị vỡ tung" (Internet bubble busted) thời kỳ là cuộc chiến hàng ngũ, đem người ta về thóc gạo.

Trong hàng ngàn hãng mọc lên thời Internet chỉ một số ít có thể sống sót như Yahoo, Amazon, eBay, Google là tên tuổi, còn những hãng không có sản phẩm tốt, không có lợi thế đã biến mất khi cơn sốt Internet giảm nhiệt, và nhân viên những công ty đó phải trở về tìm việc. Cùng lúc đó, những trung tâm kỹ thuật được công nghệ ngoài đã hoàn tất, và những nhân viên ở nước ngoài đã đi thì giới công nghệ minh khả năng cửa hàng với cấp lãnh đạo trong các hãng công nghệ... Sản phẩm không có việc làm ở nước Mỹ tăng dần, tăng dần... Cho tới năm 2008, thị trường tài chính và địa phương đổ, đổ ra thêm một đợt nhân viên mới, và tất cả thời kỳ nghiên cứu Mỹ đã lên hơn 10% vào cuối năm 2009, mức cao kỷ lục trong hơn 25 năm qua.

Việc Làm gì, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

Ông Thanh hi vọng rằng hiên nay là thời điểm kinh tế toàn cầu, việc các hãng tìm kiếm nhân công rành hơn là điều không thể nào tránh khỏi. Nhưng, biết thì biết vậy, lòng ông vẫn không vui... Ông thở dài, rồi đi ra khỏi bàn... Ông cần đi tìm xem có ai chia sẻ ý nghĩ với ông hay không...

Vào buổi chiều vào phòng nghỉ giải lao, ông Thanh và Duy thấy ngay ba, bốn người đang ngồi bàn tán, nét mặt ai cũng có vẻ căng thẳng. Duy bước tới, kéo ghế ngồi rồi nói ngay:

- Mọi người thấy thế của ông John chưa?

- Thấy rồi, tôi tôi cũng đang nói chuyện đó đây! - Lisa, cô gái trẻ và nhanh nhẹn nhất trong nhóm trẻ tuổi - Anh Duy nghĩ sao về việc này?

Duy nói nhanh nhót trút nỗi khó chịu trong lòng:

- Nghĩ gì nữa, kỳ này là hãng mình cũng làm cái chuyện outsourcing jobs tức là chuyện việc ra ngoài rồi. Phong trào mới đó! Nhân công ở nước ngoài rẻ hơn gấp ba lần, hãng nào mà không ham. Việc của mình là việc chuyên môn thì còn đem qua Mỹ - các công ty nước ngoài, hay qua nước ngoài - các công ty nước ngoài. Còn việc trong nhà máy hả? Đem qua Phi châu, Nam Mỹ, nhiều chỗ công nhân có mặt phần mềm! Trẻ công nhân nên học đem việc đi hết. Thế bạn mà!

Nghe người nói chút cho mọi người thấy rõ sự nghiêm trọng của vấn đề, Duy tiếp:

- Đi tìm làm cho tôi biết mình nhất là hãy kêu mình giúp huấn luyện nhân viên mới! Tức là kêu mình dạy cho người ta thay thế mình. Cái này đúng là hãy bắt mình "tự bắn vào chân" ("shoot yourself in the foot")! Quá sức vô lý!

Lisa nhìn ông mày:

- Anh Duy nói thế có hơi quá không? Ông John đâu có nói là hãy chuyên việc làm của mình qua nước ngoài đâu? Ông nói chuyện việc của công nhân phần mềm Beta đi, rồi tự mình sẽ qua phần mềm khác mà.

Huy chia sẻ phần trẻ tuổi thì bà Sandy xen vào:

- Ông John nói là hãy đang sắp xếp công việc mới cho mình, nhưng sao tôi hơi nghi... Có khi nào chuyện việc qua nước ngoài xong rồi hãy bye bye mình không hả?

Việc Làm Gì, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

Ông Thanh nói chuyện:

- Tôi cũng hơi lo, nhưng tôi nghĩ hẳn mình có uy tín, họ không có đi xin với nhân viên như vậy đâu. Họ nói a, email cũng là giấy tờ công việc đến rành rành, họ đâu dám nói dối trong trường hợp này, bạn kiểm tra đi!

Duy phản hồi:

- Chú Thanh ơi, mình phải coi chừng! Biết đâu họ kiểm tra việc cho mình làm đi vài tháng sau khi chuyển việc cũ sang bên Đ cho có vẻ thật. Êm êm rồi họ cho nghe họ, lúc đó làm gì nhau?

Ông Thanh gật đầu:

- Ờ, thì chuyển đi đó cũng có thể xảy ra. Nếu họ có ý dàn cảnh thì chú biết là họ có cách. Nhưng làm hẳn này lâu, chú chắc a thấy họ làm chuyển gì quá đáng cả. Tinh thần của M là "ngay từ đầu ta vô tội cho đến khi có đủ bằng chứng buộc tội" ("one is innocent until proven guilty") mà! Bây giờ chắc a có điều gì rõ ràng, nghĩ chuyển đi téo quá làm chi cho khổ, họ Duy?

Duy nói chuyện, nhìn mắt vòng mắt nhìn người rồi nhìn ông Thanh:

- Không phải là tôi muốn bị quan đâu, nhưng chuyển xảy ra trong nhà tôi rồi. Hai tháng Ba năm 2009 hẳn ông anh tôi đi công tác gần năm ngàn việc làm ở M. Trong năm 2008, tổng số nhân viên của hãng đó tăng gần sáu ngàn người mà số nhân viên trong nước M lại giảm trên mười ngàn. Mọi người nghĩ coi, con số sai biệt tới mười sáu ngàn người đó đi đâu? Ông anh của tôi bảo cho đi kìa đó. Họ nói là họ t giao kèo nên phải cho nhân viên nghỉ, nhưng ngay trước đó ông anh tôi phải huấn luyện người mới ở bên Đ làm việc gì như việc của công. Hãng này là hãng lớn nên tin đăng um xum trên báo hai tháng Ba, mọi người không như sao? Người ta chờy chờ theo dõi nhuần, thì mình như cá nơm trên thuyền, họ muốn chốt lúc nào thì chốt!

Mọi người nói chuyện trong chỗ lát, rồi Lisa lại lên tiếng:

- Chuyện chuyển việc làm ra ngoài gần đây ai cũng như thế. Chuyện này vẫn còn tranh cãi để làm rõ hơn nữa, kể cả tòa B cũng vậy. Nhưng người chuyển đi thì chú ý tới vấn đề đem việc ra ngoài quốc gia làm cho nhân công ở M bớt áp lực công việc như thế. Nhưng người ở công thì bỏ ra bấy giờ là kinh tế toàn cầu, mọi nhân công ở nước ngoài thì giá thành rẻ, lại nhu cầu nhiều hơn. Tiền lương đó lại đem về M để nghiên cứu các sản phẩm và kỹ thuật mới, cung cấp việc làm mới. Coi như mình đem kỹ thuật cũ ra ngoài để có thêm tiền phát triển kỹ thuật mới, để người người tiêu thụ ở M cũng được lợi vì hàng hóa rẻ. Nói thật nghe, tôi thấy lý luận của người người ở công nghe cũng có lý, nhưng có lẽ tôi vì tôi chưa biết như họ nên chưa thấy thế... Chuyện này còn dài dòng lắm! Nhưng nếu chú ý tới việc làm của mình trong thời gian sắp tới thì tôi tin là ông John nói là đúng, thì mình chưa có sao đâu.

Việc Làm gì, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

Ông Thanh đứng lên:

- Tôi cũng hy vọng vậy. Thôi, chuyện đâu còn có đó, bàn thì bàn lui thêm nóng ruột chớ có ích chi. Chờ thì thôi thôi, có thể có gì thì hỏi thì ông John...

Duy nhún vai, thở ra rồi cùng mọi người trở lại làm việc.

Những câu chuyện đã không diễn ra rồi!

Giữa trưa hôm đó, bà Sandy hỏi:

- Mọi người nghe tin gì chưa? Ông Roy làm layout trên màn hình cho người đi thi Sáu tuần trước mà sáng nay tôi mới biết. Tôi nghĩ quá, ông còn có mấy năm nữa là đi tu và hưu...

Mọi người nhao nhao lên:

- Thế sao? Mà thì sao ông bỏ cho người vậy?

- Tôi cũng không rõ. Thấy ông Roy làm việc siêng làm, thì ông đi rồi thì mới vậy. Không biết thì sao mà hỏi ông ông.

Duy cười:

- Nghe nói nhóm của ông Roy làm việc "trâu bò" lắm. Giờ đây, việc làm khó khăn, mấy người làm layout mới vô toàn là kẻ sợ mới ra trước ông. Họ vẫn là người mạnh, vẫn là người hiền, chứ ông Roy làm không... Boss của nhóm đó thúc nhân viên đi.

Ông Thanh gật đầu:

- Thì bây giờ này khó khăn lắm rồi! Tôi nghe nói nhóm layout của ông cũng toàn là kẻ sợ mới ra trước ông. Bên đó việc làm còn khó khăn hơn bên đây nữa nên họ làm chậm lắm. Hôm nay cô em tôi kêu cho trung tâm giúp đỡ khách hàng cuối tuần hằng tuần bên Mỹ để hỏi về cái máy vi tính bỏ trước trước. Cú phone đầu tiên chuyện qua tuýt bên ông. Anh chàng trẻ tuổi lạnh lùng, tuy giọng nói hỏi khó nghe. Hai bên nói chuyện qua lại rồi anh ta kể là mới vô làm. Mọi người biết anh chàng lãnh lương bao nhiêu không? Mọi người hai đô la một ngày! Vậy mà anh ta nói rằng rất sung sướng tìm được việc này mà còn được làm cho hãng lớn của Mỹ....

Việc Làm gì, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

Lisa tiếp lời:

- Không phải chỉ có ở Việt Nam mà mọi nơi khác cũng vậy. Ông Phó Giám Đốc mới đi công tác ở Mã Lai vậy, ông ấy kể "Hôm tôi đi Mã Lai, tôi phi trực tiếp về thấy xe buýt mới mua, tôi lấy làm lạ vì nghe nói là nó đắt xe đến 10 triệu. Về tới hãng, thấy vậy ngạc nhiên, chỉ có vài chiếc chiếc xe trong bãi đỗ. Khi tôi hỏi mọi ông quản lý nhân viên (manager) đang họp với tôi thì họ nói hôm đó là ngày lễ, nên vì tôi đi xa đến mua nên gặp nên họ không nghĩ đi làm". Mọi người thấy vậy sao chứ ạ?

Bà Sandy bắt đầu:

- Cũng tại chính phủ Mỹ không chịu đầu tư để giải quyết nạn xuất công việc làm. Họ phải bỏ vào ngân sách để làm việc Mỹ chứ! Chẳng hãng nào biết có lời nhuận thôi, nhân viên cũng đầu tư làm việc cho họ thu được túi tiền mà họ còn lòng tham không đáy, đem việc ra ngoài để kiếm lời nhuận thêm.

James, anh chàng trẻ tuổi này hay nói chuyện, nheo mắt nhìn bà Sandy:

- Tôi không thích thú gì cái chuyện mình phải làm việc thêm, nên nghĩ nghĩ tiêu thôi như tôi mình mới chính là nguyên nhân các hãng đem việc làm ra ngoài quốc gia đó. Chẳng hãng có mấy nhân công rồi thì giá bán mới rẻ, bán rồi thì người ta mua mới nhuận. Thí dụ mình đi mua TiVi, hai cái cùng giá nhau mà một cái rẻ hơn thì có mấy ai thích mua cái rẻ hơn cái máy rẻ đó ráp ở Mỹ chứ không phải ở Mỹ? Nếu rẻ hơn vài chiếc đô la thì may ra còn có người mua cái làm bên Mỹ chứ rẻ hơn cả một, hai trăm đô la thì sao? Nhìn quanh nhà mình, nhìn trên người mình, chúng ta đầu tư bao nhiêu tiền làm việc Mỹ? Nói chung, chính vì hàng hóa làm việc khác bán rẻ nên mình mới có thể xả phở phở đó. Bên Mỹ nhà nào cũng hai ba TiVi, hai ba máy vi tính, con nít cũng có điện thoại di động loại cao cấp. Mình phải trả giá cho dịch vụ cao cấp mà mình chỉ cần có cái gì thôi nhiên mà có đâu?

Ông Thanh tiếp lời:

- James nói đúng, nếu chính phủ đầu tư để họ chỉ đem việc làm ra ngoài quốc gia áp dụng kinh tế đóng cửa (closed economy) thì nước Mỹ sẽ giải quyết như Âu Châu. Nước Pháp theo kinh tế đóng cửa, giải quyết nạn thất nghiệp hàng loạt công nhân hay dịch vụ từ ngoài quốc gia mà việc làm khan hiếm, dịch vụ khó khăn hơn bên Mỹ nhuận... Nước Đức là một trong những nước có nền kinh tế và kỹ thuật cao nhất Âu châu nhưng họ cũng có rất nhiều luật lệ hạn chế việc dùng nhân công ngoài quốc gia. Vì vậy dịch vụ cao cấp dân Đức thua xa Mỹ. Anh chỉ thấy bên Đức, họ nói là bên đó mất gia đình mà cả hai vợ chồng đều có việc làm là chuyên nghiệp lắm.

Lisa tán thành:

- Đúng đó, ở bên Âu châu dịch vụ đầu tư để lắm. Họ không làm việc như mình nghĩ tiêu thì tiền tiêu hơn mình nhuận lắm. Tôi ở bên Bỉ hai năm, kể cả bác sĩ bên đó cũng là nhà nhậu, ít người có sân riêng. Ai sang lắm cuội tuấn mới dám ra tiệm ăn một lần. Mà có ra tiệm cũng kêu gọi người mua một phần như chỉ không có kêu gọi ăn không hết thì bỏ như mình hay thấy bên Mỹ

Việc Làm Gì, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

đâu. Nhà nào khá gì mà dám ăn cá tồ i, nhà b n tôi ch có th ng con trai c ng m i đ c ăn cá tồ i m i tu n hai l n. H u h t m i khi h p b n ch n u có m t n i ragout (th t h m v i rau r i cùng ăn. Ti c nào sang l m m i dám m i m i ng ì m t mi ng cá hay mi ng th t bò...

Bà Sandy n a đũa n a th t:

- Ng ng đi cô bé Lisa, tôi đang s t ru t quá mà cô qu o sang chuy n ăn u ng làm chi ... M i ng i nói h n ch chuy n xu t nh p c ng và ngăn c n dùng nhân công ngo i qu c không ph i là đi u t t, v y nh ng ng i đi làm mà công vi c c a h b đem đi thì h ph i làm sao? Ng i tr thì còn h c qua ngành khác, còn ng i l n tu i nh tôi thì sao đây?

- Câu h i cu Sandy là câu h i b c tri u đó! Ngay chính các chuyên gia kinh t cũng không tr i đ c tr n v n - James v n c khôi hài.

Ông Thanh nói:

- Theo tôi bi t thì chính ph cũng đang c gi i quy t b ng nhi u cách, m t trong nh ng cách đó là t ng th ng Obama đang đ ngh gia h n ti n th t nghi p thêm vài tháng n a... Chính ph mu n giúp cho ng i ta h c m t ngh m i. Ng i tr thì dĩ nhiên ph i năng đ ng, còn ng i l n tu i nh t i mình cũng ph i ráng h c khi b b t bu c. N u ai không mu n đ i ngh n ã thì ph i đ i qua cách s ng khác n u b m t vi c, thí d nh đ dành v n r i buôn bán. B i v y tr c gi mình v n nghe nói là ph i trích m t ph n l ng b vào qu h u và đ u t qu đó th t c n th n, khôn ngoan. Còn tôi, tôi tính khi nào h t làm n i thì đ i căn nhà đang l y căn duplex (nhà đôi) r i cho thuê m t bên. Nói chung thì đ i s ng mình s c c h n, nh ng th gi i bây gi n i li n, n i khác đ kh thì mình ph i ch u kh h n m t chút. Tôi ch mong là mình không đ n n i t l m... Ngành đi n t đã làm giàu cho n c M h n 50 năm nay, bây gi không còn là con gà đ tr ng vàng n ã mà ch còn là con gà th ng, có b i b i thì m i có ăn. Kinh t đóng c a hay h n ch xu t c ng vi c làm ch là nh ng ph ng pháp t v , mà t v th i không đ . N u M ch th th thì làm sao ngăn đ c các n c khác đang r t theo sát nút đ h không chi m h t th tr ng? Tôi m i coi bài c a m t giáo s Kinh T đ i h c Havard nói là t i năm 2027 thì t ng s n l ng qu c gia cu Trung Hoa s b ng cu M à!

James nh ch mep c i, n hóm h nh n a chua chát, r i ti p l i ông Thanh:

- B i v y n u n c M mu n ti p t c m c s ng cao h n thiên h thì ph i ti p t c tìm ra nh ng phát minh trong lãnh v c m i nh y khoa hay môi tr ng. Th t ra, Internet cũng là phát minh m i; th i cu i th p niên 1990 c th gi i đ ti n vô M đó ch . Nh ng Internet cũng t o c h i cho các nu c khác, v l i n c M xài ti n nhi u quá t đó t i nay cho nên kinh t suy thoái cũng là m t ph n t i không bi t qu n tr ti n mình ki m đ c. T nay t i khi n c M tìm đ c m t khám phá k thu t m i có l đ i s ng mình s không còn d dàng nh th i gian g n đây. Tôi thì không ng i ph i h c hay làm nhi u h n, nh ng n u b t ng i l n tu i làm nhi u quá thì

Việc Làm 1, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

- Thưa ông, gần đây nguời đi làm như chúng tôi đang rất quan tâm về chuyện xuất công việc làm. Việc hãng mình mở trung tâm BDC ở Đ có phải là nằm trong khuôn h của nó hay không?

- Không hẳn thế. - John trả lời. Xuất công việc làm là mô hình ng ở nước ngoài, đang thi sa thi nh ng nguời đang làm nh ng công việc đó ở trong nước. Hãng chúng ta mở thêm chi nhánh ở các thị trường quan trọng trên thế giới, và chuyện nhân lực ở Mỹ sang làm nh ng số n phẩm mới. Đó chính là vì cở trên tin tức ng ở Mỹ kể ngh tiên tiến hơn, nhân viên có nhi u kinh nghiệm để làm nh ng số n phẩm khó hơn.

Duy hỏi thêm:

- Thưa ông, rất nhi u nước đang phát triển nh ở Đ, các nước ở Nam Mỹ và Á châu, chuyện bóc lột nhân công, thậm chí bóc lột trẻ em thế ng xảy ra. Hãng chúng ta mở chi nhánh sang nh ng nơi đó, phải chăng là gián tiếp đ ng tình v ở nh ng trẻ n này?

- Tôi đã đ c nh ng báo nghiên cứu về các thị trường mới do hãng tin g kể, nh ng bài ph ng về ông Tổng Giám Đ c, và tôi cũng có suy nghĩ về chuyện này. Tôi có thể tóm tắt nh sau: nh ng nước đang phát triển, luật lệ không rõ ràng nên trẻ n bóc lột có thể xảy ra. Tuy nhiên, khi hãng mình mở chi nhánh ở đâu thì sẽ có chính sách để x v ở nhân viên rất rõ ràng. Bên c nh đó, tất cả nh ng nhà thầu, nh ng thầu ng hi u làm ăn v ở chúng ta đều phải cam kết h đ ở x công bằng v ở nhân công và không x đ ng trẻ em. Nếu chúng ta biết tr ng h p vì phẩm nào thì chúng ta lập tức yêu cầu h ch m đ t. Hơn nữa, nh ng cung cách, quy luật làm việc mà các hãng ở Mỹ sẽ đem đến các nơi đó, cùng v ở chút đóng góp cho sự phát triển kinh tế sẽ góp phần nâng cao đ ở sống, giúp xã hội tiến bộ hơn, nh đó nh ng trẻ tr ng sẽ giảm bớt. Đây là một tiến trình rất dài và khó khăn vì không ai có thể thay đ ở một xã hội trong một thời gian ngắn. Tuy vậy, chắc chắn chúng ta sẽ giúp thúc đ y sự thay đ ở nhanh hơn là chúng ta cố tránh xa. Nước Mỹ theo chế tr ng kinh tế toàn cầu, sự phát triển của hãng x ng ở Mỹ ra toàn thế giới ần nh là đi u không thể tránh đ c...

Lisa tiếp tục:

- Thưa ông, tôi nghe nói nhân viên bên làm layout bên BDC phần lớn có bằng cấp cao và h làm việc rất chăm. Ông có nghĩ tí ở một lúc nào đó hãng sẽ chuyện c nh ng số n phẩm mới qua đó không?

- Ngay bây giờ, nhân viên ở Mỹ vẫn thích h p hơn để làm số n phẩm mới vì nhi u lý do chứ không phải chỉ vì khả năng k thu t. Kinh nghiệm, sẽ đáp ng mau l v ở cái mới, khả năng

Việc Làm gì, Mi Đi Đâu?

Tác Giả: Khôi An

Chúa Nhật, 10 Tháng 1 Năm 2010 07:22

trao đổi ý kiến nhanh chóng và hiệu quả với các khách, và quan trọng nhất là sự hiệu quả và bền vững của công việc và cung cách làm việc của hãng M... Tuy nhiên, với những người đi làm đó, việc không có gì chắc chắn là hãng sẽ luôn luôn giao cho chúng ta làm sự nghiệp mới; và những quy tắc đúng chính là các bản. Các bản có nhiều lợi ích và các bản cần cần công, phát triển những lợi ích đó. Trong xã hội hiện nay, chúng ta đang yên tâm là đang lùi rồi. Tôi sẽ giúp các bản và chúng ta sẽ cùng nhau làm việc hết lòng. Các bản đừng lo, tôi tin vào khả năng của các bản... Sau khi đã biết mình, biết người, chúng ta nên chú tâm tới những gì chúng ta làm được. Những lợi ích sẽ không đưa vì biết cách rèn luyện và chèo lái tốt, chứ không phải vì hy vọng gặp được thị trường, các bản đừng nghĩ không?

Trong buổi ăn trưa hôm đó không khí đã trở lại gần như bình thường. Sau khi suy nghĩ về những lợi ích bàn thảo với nhau và trong buổi họp với John, mọi người có vẻ đã chấp nhận rằng khi thời gian trôi qua, những lợi ích không còn riêng biệt trong một đợt nổi lên của phong trào đấu tranh mà đã trở thành một phần của nguồn nhân lực trên toàn thế giới. Trên đường trở lại văn phòng, ông Thanh và Duy đang lợi dụng mọi cơ hội tranh mà họ đi ngang qua hàng ngày. Hôm nay họ thấy những bức tranh đó gần gũi và có ý nghĩa nhiều hơn. Đó là hình ảnh trận tranh tài tennis với dòng chữ:

The difference of great players is at a certain point in a match they raise their level of play and maintain it. Lesser players play great for a set, but then less - Pete Sampras

Sự khác biệt về những hào quang là một lúc nào đó trong trận đấu họ chơi vượt lên và giữ nguyên thế mạnh đó. Những đấu thủ kém hơn chơi tốt hay trong một trận, những đấu thủ sau đó yếu dần...

Khôi An